

står gerne ved, at vi giver op til 2 mio. kr., og at vi støtter det.

Må jeg så sige til fru Pernille Blach Hansen, som jo citerer – og det var jeg lidt ked af at høre – dr.polit. Christian Hjorth-Andersen på den måde: Jeg har jo besvaret spørgsmål nr. S 4560, hvor jeg bl.a. bliver bedt om at kommentere det. Hertil svarer jeg – det var jo det, fru Pernille Blach Hansen brugte, og det er derfor, jeg lægger lidt vægt på, at fru Pernille Blach Hansen også får det med nu, når jeg læser det op – følgende:

»Som svar på dette spørgsmål vil jeg gerne citere følgende, som formanden for ekspertpanelet, professor, dr.polit. Christian Hjorth-Andersen, efterfølgende har skrevet til formanden for Institut for Miljøvurderings bestyrelse:

»På givnen foranledning vil jeg gerne præcisere følgende:

Når panelet i sin afsluttende kommentarer skrev: »Panelet opfatter den faglige kvalitet som værende det afgørende element i vurderingen. *Panelet kan slå fast, at ingen af rapporterne prætenderer videnskabeligt arbejde eller metodeudvikling i normal videnskabelig forstand, samt at alle rapporter bygger på eksterne kilder.*

I den kursiverede sætning lå der blot en nøgtern konstatering af, hvilken karakter rapporterne havde. I indledningen blev det klart præciseret, at rapporterne ikke nødvendigvis skulle være videnskabeligt arbejde, om end de kunne være det. Sætningen skal blot forstås som en konstatering af, at der var tale om anvendelsesorienterede rapporter snarere end egentligt videnskabelige værker. Heri lå ingen evaluering, blot en konstatering, som imidlertid i dele af dagspressen blev opfattet utilsigtet negativt.«

Kl. 17.20

Jeg ville så gerne have, at fru Pernille Blach Hansen en anden gang lige citerede, så man fik hele forløbet. Det giver mening nu, men gav jo ingen mening, da det løsrevet blev citeret.

Så bliver der spurgt lidt om bestyrelsen. Jeg vil bare tilføje omkring bestyrelsen i Institut for Miljøvurdering, at der er det jo sådan, at jeg har et møde i morgen med de tre medlemmer, som har valgt at anmode om at udtræde, og jeg synes da, det hører sig til, at man selvfølgelig først får lov at høre, hvad de tre medlemmer mener.

Jeg kan sige med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt der vil være medlemmer, at der er det jo sådan, at det fremgår direkte af lov om forskningsrådgivning. Forskningsrådene har pligt til at rådgive miljøministeren om, hvem man fin-

der kvalificeret og egnet til at sidde i Institut for Miljøvurderings bestyrelse, og jeg har slet, slet, slet ingen tro på, at man ikke skulle gøre det.

Jeg oplever derimod, at forskningsrådene altid udfører et seriøst arbejde. Det er jeg da sikker på at de også vil gøre i den her henseende. Så det skal ikke være mig, der begynder at antyde de ting, som visse ordførere har antydet. Jeg har slet ingen grund til at tro, at forskningsrådene ikke lever op til det ansvar, de har. Det tror jeg fuldt ud at de gør.

Så er der blevet sagt lidt om, hvilke rapporter der er blevet lavet. Efter de otte, der kom, har vi jo haft nogle om f.eks. dansk miljøstøtte, også øststøtten, globale økonomiske tab ved vejrkatastrofer, »Viden, værdier og valg. Debatoplæg om mål og midler for Vandmiljøplan III«, miljøeffektiv vurdering for havmiljøet, del 1-3.

Jeg synes, at det er nogle rapporter, som klart bidrager til miljødebatten. Jeg tror, det var fru Pernille Blach Hansen, der efterspurgte, om de fandtes. Dem kan jeg varmt anbefale. Jeg synes da bestemt, det er rapporter, som er gode i miljødebatten. Det er der også andre der har været, både om klimapolitik og partikelfiltre osv.

Jeg har den grundlæggende holdning, at Institut for Miljøvurdering ikke skal udarbejde rapporter, som tilfældigvis er sådan, at regeringen synes, de er rigtige, eller at andre synes, det er rigtigt. Instituttet skal selvfølgelig sørge for at udarbejde rapporter, som er med til at sætte hele fokussen på miljødebatten.

Der må jeg så sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg har undret mig meget over, at hr. Keld Albrechtsen kan sætte spørgsmålstejn ved konferencen Copenhagen Consensus, når hr. Keld Albrechtsen netop har sagt, at der findes tilgængeligt materiale.

De af os, der var i Johannesburg, brugte op til 10 dage på at diskutere emner som mangel på sanitet, urent drikkevand og vandmangel, befolkningsproblemer, sult og underernæring, smitsomme sygdomme, klimaændringer – hovedproblemer, som vi alle sammen dengang fandt var vigtige.

Når man nu her sætter fokus på de 10 områder og beder folk om nøgterne baggrundspapirer, når man beder dem om at diskutere og debattere de her forhold og sætte dem i fokus, i håb om at man nu kan omsætte noget til praksis, så vil jeg blot gentage, hvad jeg sagde, da jeg kom fra Johannesburg: Her er det ikke spørgsmålet om, at vi ikke har forpligtet os til noget i